

Aabrahamista Jeesukseen

Siunaus kaikille kansoille

Juhani Aitomaa

Osa 1

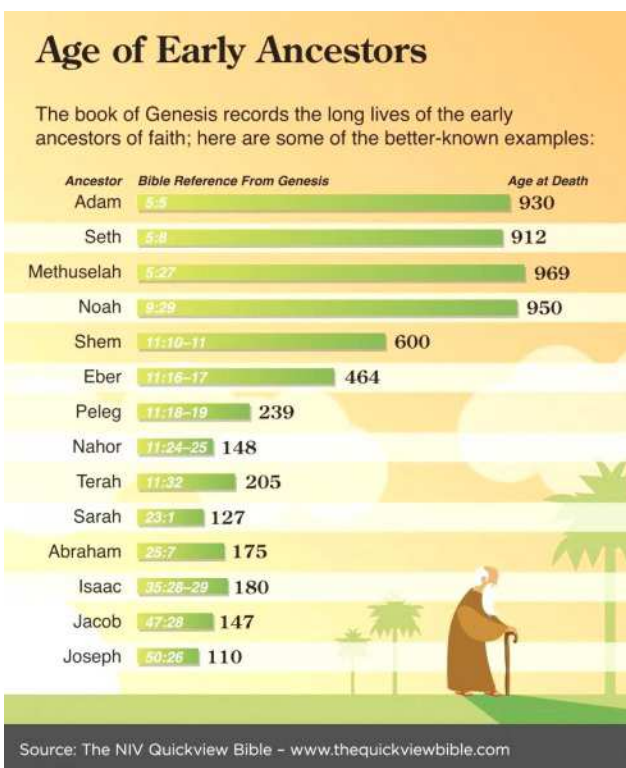
Room 4:1-3: "Mitä me siis sanomme esi-isämme Aabrahamin saavuttaneen lihan mukaan? Sillä jos Aabraham on teosta vanhurskautettu, on hänellä kerskaamista, mutta ei Jumalan edessä. Mitä Raamattu sanoo? 'Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi'." Muistamme, että Jumala antoi lupauksen sovitukselta ihmiselle heti syntiinlankeemuksen jälkeen. (1Moos.3:15, profetia Messiaasta, "vaimon siemen", viittaa tavallaan myös ristiinnaulitsemistapahtumaan: "sinä (käärme) olet pistävä sitä kantapäähän" (naula lyötiin kantapääluun läpi tai kantapään alle laitettiin piikki, joka pisti aina kun ristillä oleva yritti helpottaa asentoaan tukemalla jalkojaan ristiin).

Jumalan jossakin tulevaisuuden vaiheessa suorittama sovitus oli tehty jo ensimmäisille ihmisille tiettäväksi. Se lohdutti heitä ja ne, jotka tuolloin halusivat takaisin sovintoon Jumalan kanssa, katsoivat ja uskoivat tähän tulevaan tapahtumaan. Jumalan asettamasta sovitukselta tuli heidän uskonsa kohde, tie takaisin Jumalan yhteyteen. Uskon kohde, sovitus, on sama ennen Kristuksen ensimmäistä maailmaan tuloa ja sen jälkeen. Me uskomme myös Jeesuksen toiseen tulemukseseen.

1Moos. luku 11 kertoo Nooan pojan Seemin suvusta. Sitä ennen mainitaan "kielten sekoitus" jolloin Jumala hajotti ihmiset "yli kaiken maan", kuten maininta kuuluu (KR 1938). Ihmisen elinikä alkoi radikaalisti pudota vedenpaisumuksen jälkeen Nooan 950 elinvuodesta. Aabrahamin elinaika oli "vain" 175 vuotta. Hän syntyi Seemin suvusta. Seem oli syntynyt jo ennen vedenpaisumusta ja oli varmaan hyvin merkittävä henkilö tuossa ajassa (vrt 9:26) sekä laajan sukunsa patriarkka. Nimi Seem tarkoittaa yksinkertaisesti "Nimi" (muita merkityksiä: maine, kunnia, auktoriteetti, persoona, olemus, myös valittu /nimitetty, vrt 11:4). Sillä on myös yhteys sanaan "hashem", jota hurskaat juutalaiset käyttävät Jumalasta. Sanaa käytetään kiertoilmaisuna, koska

oikeaoppinen juutalainen ei saa mainita Jumalan nimeä.

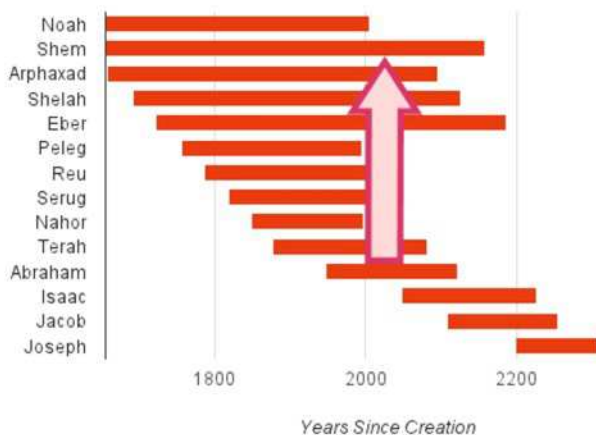
Vanhat juutalaiset lähteet liittävät Seemin ja mystisen Saalemin kuninkaan, Melkisedekin (1Moos. luku 14) yhdeksi ja samaksi henkilöksi (Targum Jonathan, Targum Jerushalmi, Bebylonian Talmud). Seemistä vanhojen lähteiden valossa on kirjoittanut mm. skottilainen teologi, 1800 -luvulla elänyt Alexander Hislop kirjassaan "Kaksi Babylonia". Raamattu ei kerro mitään vanhurskaan Seemin ja Aabrahamin suhteesta mutta ei ole kovin väärin olettaa, että he tapasivat toisensa. Ennen vedenpaisumusta syntynyt Seem välitti Aabrahamille tietoa menneestä ajasta ja tapahtumista jotka johtivat sen maailman tuhoutumiseen. Korkeaan ikään ehtinyt Nooakin oli kuollut vain reilut 300 vuotta ennen Aabrahamin syntymää.

Jokainen syntyy maailmaan eräänlaisena tyhjänä astiana, joka sitten täyttyy elämän aikana omaksutulla tiedolla ja valinnoilla. Aabraham sai tietoa Jumalasta uskoen Luojaansa ja tämän sovitusmekanismiin. Lopulta 1Moos.12:4 mukaan Abram ("korkea isä", Aabrahamin nimi ennen kuin Herra antoi hänelle uuden

nimen Aabraham, "kansojen paljouden isä") lähti Herran kehotuksen mukaan Harranista kohti maata "jonka minä sinulle osoitan". Huomionarvoista on, että Aabrahamin kuollessa elossa oli vielä kolme häntä ennen syntynyttä Raamatun ns. patriarkkaa, eli Seem, hänen poikansa Selah ja pojanpoikansa Eber. Seem kuoli vain n. 10 vuotta ennen Jaakobin syntymää ja eli 600 vuotta vanhaksi. Aabrahamin aikana eli kuningas nimeltä Kedarlaomer (esiintyy 1Moos 14 luvussa). Tämä nimi on löydetty savitaulujen nuolenpääkirjoituksista (mainittakoon tässä seikkana, joka on yksi todiste muiden joukossa Raamatun historiallisesta luotettavuudesta).

Aabraham on siis saanut tietoa ihmisen syntiinlankeemuksesta ja Jumalan sen suhteen jo ennen vedenpaisumusta ilmoittamasta pelastuksesta – niin voidaan hyvin olettaa. Tästä Jumalan teosta Aabraham sai elinaikanaan yhä syvenevän käsityksen omien kokemustensa kautta. Aabrahamin kokemuksia Jumala ei tarkoittanut vain hänelle vaan kaikille tuleville sukupolville. Ne ovat meillekin Jumalan ilmoitusta Hänen pelastustyöstään.

Aabraham uskoi Jumalaa ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi. Mikä oli Aabrahamin usko? Sekö, että hän totteli Jumalaa ja lähti maastaan ja suvustaan, se, että hän uskoi Jumalan lupaukseen toisesta maasta ja monilukuisesta kansasta, se, että hän oli valmis äärimmäiseen ainoan poikansa uhraamiseen? Room. 4:4-5 lue Aabrahamia koskien: "Mutta töitä tekeväille ei lueta palkkaa armosta, vaan ansiosta, mutta joka ei töitä tee, vaan uskoo häneen, joka vanhurskauttaa jumalattoman, sille luetaan hänen uskonsa vanhurskaudeksi." Paavali viittaa myös siihen, että myös Aabraham itsessään oli "jumalaton", siis syntinen ihminen, kuten kaikki ihmiset ovat.

Raamattu ei tee poikkeusta sen suhteen, että kaikki ovat syntisiä. Aabrahamin lähtö toteuttamaan Jumalan tahtoa oli osoitus hänen uskostaan Jumalan ennalta ilmoitettuun sovittukseen.

Juutalaisille Aabraham oli ja edelleen on – etenkin uskonnollisille juutalaisille – kansan korkeasti kunnioitettu esi-isä. Myös islamissa Aabrahamilla on merkittävä asema. Kummassakin uskonnoissa, juutalaisuudessa ja islamissa, kuten myös katolisessa kristillisyydessä, ihmisen omilla teoilla on merkitys pelastuksen saavuttamisessa. Niissä voidaan sanoa, että pelastus on yksin Jumalan teko, mutta periaatteessa puhutaan ns. "synergeettisestä pelastuksesta", jossa ihmisellä on oma osuutensa. Ihmisen pitää omin ponnisteluin ikään kuin todistaa Jumalalle olevansa kelvollinen lopulta pääsemään Hänen yhteyteensä, suosioonsa ja iankaikkiseen elämään.

Raamattu on rehellinen kirja kaikessa mitä se kuvaa. Siellä mainitaan Jumalan siunaamia, ennen Kristusta eläneitä henkilöitä, joita ei kuitenkaan kuvata pyhimyksinä. Meille annetaan joitakin kuvauksia heidän väärin tekemisistään. Raamattu ei kaunistele näiden Jumalan ihmisten syntisiä taipumuksia. Kaiken tämän tarkoitus on kertoa meille totuudenmukaisesti siitä, mitä Paavali painottaa edellä mainitussa Room. kirjeen kohdassa: (joka) "uskoo häneen, joka vanhurskauttaa jumalattoman, sille luetaan hänen uskonsa vanhurskaudeksi".

Jatkuu

Luonnollinen kuolema vai kosto?

Palestiinalainen mies, jonka palestiinalaiset viranomaiset pidättivät vuonna 2012 syytettynä kiinteistökaupasta "vihollisen (Israelin) kanssa", kuoli sairaalassa Ramallahissa. Mies tuomittiin aikanaan 10 vuoden vankeuteen, jota hän oli siis suorittamassa. Palestiinalaishallinto ei kerro kuolinsyytä. Kymmeniä palestiinalaisia arabeja on kidnapattu, pahoinpidelty, pidätetty ja murhattu vuosien aikana syytettynä liiketoimista juutalaisten kanssa, lähinnä maan tai kiinteistön myynnistä. Palestiinalainen lakikäytäntö osoittaa kuinka palestiinalaishallinto suhtautuu "rauhankumppaniinsa" Israeliin ja sen kansalaisiin vihollisinaan. Muslimipapisto kiroaa sen, joka tekee yhteistyötä juutalaisen kanssa.

Missä ovat ne "palestiinalaisten oikeuksien puolustajat" jotka aina löytävät syyn syyttää Israelia mutta eivät puolusta palestiinalaisia kun nämä kärsivät oman hallintonsa takia?